

Posudek bakalářské práce

Dity Pfeferové

Kavárna

architektonický topos prvorepublikové společnosti

Bakalářská práce Dity Pfeferové se snaží zachytit kouzlo kavárenských prostorů, místa střetnutí prvorepublikové společnosti, v konfrontaci s jejich osudem po roce 1948 a zamyslet se i nad pokusy o jejich zdařilou a někdy méně zdařilou revitalizaci a architektonickou rekonstrukci. Pro daný rozsah bakalářské práce bylo nutné, ale výhodné, zaměřit se na brněnské kavárny a jenom kvůli úplnosti vrhnout letmý pohled na pražské kavárny zastoupené kubistickou Grand Café Orient. V případě brněnských kaváren je nutné ještě předeslat, že byly navíc i „kritickou formou“ brněnského funkcionalismu.

Přehledně a v dostačující úplnosti sestavená bibliografie, kterou Dita Pfeferová glosuje s patřičným kritickým odstupem, může být pro čtenáře i jakýmsi úvodem do problematiky. Doplnuje ji kapitola o vývoji brněnské architektury od secese k funkcionalismu, který moravskou metropoli vynesl do popředí předválečné československé architektury. Již od raných 20. let minulého století si ve městě dávala dostaveníčko evropská architektonická avantgarda a Výstava soudobé kultury v roce 1928 byla nejenom oslavou k 10. výročí založení státu ale i prezentací aktuálních vývojových trendů moderní světové architektury.

V práci nesmí chybět ani stručné i když výstižné pojednání o instituci kavárny jako společenského fenoménu a její roli ve společenském životě českých, německých a židovských komunit.

Těžiště předložené bakalářské práce leží v prezentaci vybraných brněnských kaváren spojených se jmény architektonické avantgardy. Zemanova kavárna na Kolišti z let 1924-25 byla dílem Bohuslava Fuchse, kavárna Era se stavěla 1927 podle projektu Josefa Kranze. Ve středu města zaujme čtenáře kavárna Savoy od Jindřicha Kumpošta. Nejmladším počinem kavárenské architektury byla kavárna Kolbaba z roku 1938 od Jan Víška. Výčet doplňuje pro srovnání pozoruhodná architektura kavárny Grand Café Orient v domě U Černé Matky Boží od Josefa Gočára z roku 1912.

Dita Pfeferová se v jednotlivých kavárenských medailonech zaměřuje na jejich často pohnutou stavební historii, neopomene představit jak jejich architekty, tak i majitele a informuje, jak věcně, tak i kriticky o pokusech revitalizace zmíněných kaváren po roce 1989. Autorka se věnuje nejenom exteriéru a interiéru, ale pojednává i o použitých stavebních materiálech a nábytku. Dokáže přitom evokovat prostorovou atmosféru kaváren a roli barvy a světla na jejím utváření.

Práce je dobře zdokumentovaná a doplněná kvalitní obrazovou přílohou. **Doporučuji ji k obhajobě a hodnotím známkou „výborně“.**

M. A. 2014

